

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Pleșca Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 16 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Pleșca Ion XXXX,

născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxx, s. xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 08 august 2016 - până la 16 martie 2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 11 aprilie 2017 - până la 23 mai 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 07 august 2017 - până la 29 noiembrie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 16 martie 2017, Pleșca Ion a fost condamnat în baza art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei în mărime de 178 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Pleșca Ion conviețuind prin concubinaj cu Colesnic Oxana, care locuia într-o gospodărie comună din s. Xxxx, r-nul Xxxx, în noaptea spre 06 iunie 2016, aproximativ la orele 24⁰⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, pe o stradă a satului din apropierea domiciliului, în rezultatul unui conflict, urmărind scopul intimidării victimei și aplicării violenței fizice, întru demonstrarea supremației sale fizice, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Colesnic O., cauzându-i potrivit raportului

de expertiză medico-legală nr.086/D din 14.07.2016, vătămare corporală gravă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Jizdan L. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia acțiunile lui Pleșca I. să fie recalificate în baza art. 201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate.

În argumentarea acesteia a indicat că instanța nu a ținut cont de declarațiile date de inculpat, partea vătămată și a martorilor audiați în prezenta cauză. Din probele analizate nu s-a stabilit intenția inculpatului în cauzarea vătămarilor grave victimei, astfel acțiunile acestuia urmează a fi încadrate în alin.(1) lit.a) al art. 201¹ CP. Inculpatul atât în cadrul urmăririi penale, cât și ședințele de judecată și-a recunoscut vina parțial, declarând că nu i-a cauzat concubinei sale leziune corporală gravă sub formă de ruptură a splinei, doar a lovit-o cu palma peste față și a îmbrâncit-o. Aceste declarații au fost confirmate și de concubina sa, care a explicat că a căzut de pe scară la data de 05.06.2016 peste niște pietre, de unde putea să primească leziunile grave. Fiind audiat în calitate de expert, Stratan M. a declarat că de la căderea de pe scară peste pietre, anume la 05.06.2016 era posibil să fie cauzată leziune gravă sub formă de ruptură a splinei, dar nicidecum la data de 03.06.2016.

Totodată, a indicat că la stabilirea pedepsei, instanța urmează să țină cont că inculpatul este la o vârstă tânără, caracterizat pozitiv la locul de trai și de muncă, dorește să-și întemeieze o familie cu partea vătămată, care nu are careva pretenții, astfel urmează să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, a fost admis apelul declarat de avocatul Jizdan Liliana în numele inculpatului, casată sentința inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) CPP și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Pleșca Ion a fost condamnat în baza art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal (red. legii din 16.09.2016) la 6 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea procurorului privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei în sumă de 178 lei.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept just constatând vinovăția

inculpatului în baza art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, însă nici în textul sentinței motivate, cât și dispozitivului acesteia nu a indicat conform căreia legi a calificat acțiunile inculpatului, fără a reflecta art.8 sau 10 CP.

În acest sens, a menționat că infracțiunea de violență în familie a fost comisă de către Pleșca I. la 06.06.2016, adică până la intrarea în vigoare a Legii nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, prin care au fost operate modificări în art. 201¹ Cod penal.

Potrivit art. 8 CP, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul comiterii faptei.

În temeiul art. 10 alin.(1) CP, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Reieșind din faptul că art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal (în red. Legii din 06.06.2016 la momentul comiterii faptei) se califică ca infracțiune deosebit de gravă, iar art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal (în red. Legii nr.196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016) fiind ca infracțiune gravă, în baza art. 10 alin.(1) Cod penal, aplică în privința lui Pleșca I. legea penală nouă care ușurează pedeapsa, ameliorează situația inculpatului ce a comis infracțiunea, care potrivit modificărilor este calificată ca infracțiune gravă și are efect retroactiv, creează pentru inculpat o situație mai favorabilă.

Totodată, instanța a reținut că acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului cheltuielile de judecată în sumă de 171 lei suportate pentru efectuarea rapoartelor de constatare medico-legală și de expertiză medico-legale, care au fost eronat încasate de către instanța de fond.

Potrivit art.227 CPP, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Alin.(3) al normei date prevede că, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Art. 143 alin.(1) pct.2) și alin. (2) CPP stipulează că, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale.

Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se

face din contul mijloacelor bugetului de stat.

În speță, expertizele medico-legale nr.086/D din 14.07.2016 și nr.093/D din 21.07.2016, au fost ordonate prin ordonanța organului de urmărire penală în vederea constatării gradului vătămarilor corporale depistate la Colesnic O. în urma săvârșirii infracțiunii de violență în familie, constituind o măsură procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Astfel, sub acest aspect instanța va respinge, ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile de judecată.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul Pleșca Ion, care, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.12) și 13) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de încetare a procesului penal pe art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta lui constituie contravenție prevăzută la art. 78¹ Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În argumentarea recursului a menționat că declarațiile părții vătămate Colesnic O. sunt contradictorii, iar instanța la baza soluției de condamnare a pus declarațiile victimei depuse în cadrul urmăririi penale care a relatat că a fost lovită de inculpat cu pumnul și picioarele.

Din materialele cauzei rezultă că victima a fost preîntâmpinată de fiecare dată înainte de a fi audiată despre răspunderea penală pentru darea cu bună știință a declarațiilor mincinoase. La materialele cauzei nu este prezentă nici o probă, sau o plângere a lui Colesnic O. pe faptul că ar fi fost influențată sau presată de către Pleșca I. sau rudele acestuia pentru a-și schimba declarațiile în folosul inculpatului. Or, partea vătămată a declarat de mai multe ori despre faptul că ar fi fost lovită cu picioarele în burtă de către inculpat deoarece era supărată pe el. Pentru declarațiile sale date în cadrul procesului penal, Colesnic O. a fost condamnată prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 17.07.2017 în baza art. 312 Cod penal.

Spre deosebire de partea vătămată, inculpatul atât în cadrul urmăririi penale, cât și judecării cauzei a dat declarații veridice, care sunt în coroborare cu celelalte probe administrate, relatând că la data de 06.06.2016, aproximativ la ora 00⁰⁰, după ce au plecat oaspeții a observat cum Colesnic O. a căzut de pe

scara care duce în podul casei de la o înălțime destul de mare.

Specialistul Stratan M., care a întocmit rapoartele de expertiză medico-legale nr.086/D și 093/D, a menționat că el a efectuat rapoartele nominalizate în baza întrebărilor și materialelor care i-au fost prezentate de către organul de urmărire penală. Totodată, pentru a stabili posibilitatea producerii traumelor la Colesnic O. de la căderea de pe scară era necesar ca organul de urmărire penală să fi efectuat cercetarea la fața locului, suprafața de pe care a căzut, obiectele din jur, însă aceste lucruri nu au fost efectuate de organul de urmărire penală.

Consideră inculpatul că învinuirea adusă acestuia nu a fost probată, iar instanțele judecătorești nu au efectuat o analiză amplă a cauzei, nefiind administrate probe care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin.(3) lit.a) CP.

Potrivit art.389 CPP în coroborare cu cele ale art. 8 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe cercetare în ședința de judecată, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, ținând cont de probele administrate, acțiunile lui Pleșca I. urmau a fi încadrate în baza art. 201¹ alin.(1) CP în redacția legii la data comiterii infracțiunii. Însă, deoarece potrivit Legii nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare de la 16.09.2016, în art. 201¹ alin.(1) Cod penal au fost excluse calificativele „manifestată verbal, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu moral”, iar pentru maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale, a fost introdusă răspundere contravențională, în temeiul art. 78¹ Cod contravențional. Prin urmare, legea penală nouă, apărută după ce hotărârile menționate au devenit definitive, este mai favorabilă pentru inculpat, deoarece îi ameliorează situația.

Potrivit art. 391 alin.(2), 332 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute de Codul contravențional. Art. 10¹ alin.(6) Cod penal prevede că, dacă fapta nu se mai consideră infracțiune în conformitate cu prevederile legii noi, dar

constituie o contravenție, sancțiunea contravențională nu se mai aplică. Prin urmare, inculpatul nu mai poate fi sancționat, deoarece a expirat termenul de prescripție potrivit art. 30 alin.(2) CC.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpat, considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul consideră că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) Cod penal, deoarece a intervenit o lege penală mai favorabilă, însă instanțele judecătorești, just au constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, corespunzător încadrând acțiunile făptuitorului. Prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, au fost operate modificări la art. 201¹ alin.(1) Cod penal și nu la alin.(3) al normei date, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, respectiv, prevederile legii menționate, nu sunt aplicabile în speță.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 12) și 13) Cod de procedură penală, la care face referire inculpatul în recursul declarat, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.*

Analizând norma procesual penală sus menționată la situația în cauză, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, deoarece, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate, motivându-și soluția indicând din care motive a ajuns la concluzia de a casa sentința și a pronunța o nouă hotărâre, de condamnare a lui Eșanu V. în baza art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, în legătură cu modificările operate prin Legea nr.196 în vigoare din 16.09.2016, soluție expusă detaliat și motivat la pct. 5 al prezentei decizii.

Din conținutul recursului ordinar, rezultă că recurentul critică încadrarea acțiunilor sale în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și anume nefiind de acord cu concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 086/D și cea suplimentară nr. 093/D care au constatat la partea vătămată vătămări grave, considerând că pentru a stabili posibilitatea producerii traumelor victimei de la cădere de pe scară era necesar ca organul de urmărire penală să fi fost efectuat cercetarea la fața locului, suprafața de pe care a căzut, obiectele din jur, însă aceste circumstanțe nu au fost efectuate de către organul de urmărire penală. Astfel, învinuirea adusă lui nu a fost probată, iar instanțele judecătorești nu au efectuat o analiză amplă a cauzei, nefiind administrate probe care ar dovedea vinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal.

Examinând materialele cauzei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal conchide că la examinarea cauzei, instanța de fond a ținut cont în plină măsură de prevederile art. 26-27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor și întemeiat a dedus concluzia că, acțiunile inculpatului Pleșca I., întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar, și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În speță, instanța de apel la examinarea apelului declarat a respectat cerințele art. 414-417 Cod de procedură penală, a verificat și apreciat conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate și minuțioase a acestora în textul deciziei instanței de apel, corect concluzionând că vinovăția lui Pleșca I. în săvârșirea infracțiunii imputate este pe deplin dovedită.

Astfel, instanța reține că recurentul critică în recurs concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 086/D din 14.07.2016 și suplimentară nr. 093/D din 21.07.2016, potrivit cărora la partea vătămată

Colesnic O. s-a constatat vătămare gravă, însă în cazul în care organul de urmărire penală efectua cercetarea la fața locului, putea fi stabilit dacă leziunile corporale au putut surveni în urma căderii victimei de pe scară, considerând că în acest caz urma a fi altă calificare a faptei incriminate.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, potrivit art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei. Dispunerea expertizei se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală.

Art. 148 alin.(1) Cod de procedură penală stipulează că, dacă organul de urmărire penală care a dispus efectuarea expertizei, la invocare de către una dintre părți sau din oficiu, ori instanța de judecată, la cererea uneia dintre părți, constată că raportul expertului nu este complet, iar această deficiență nu poate fi suplinită prin audierea expertului, se dispune efectuarea unei expertize suplimentare de către același expert sau de către un alt expert.

Analizând conținutul actului nr.086/D din 14 iulie 2016, se constată că în speță a fost efectuată expertiza medico-legală, care potrivit concluziei, la Colesnic O. s-a depistat *„traumă închisă a abdomenului cu ruptura splinei și hemoperitoneum masiv (1500 ml), care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune relativ limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare gravă”*.

Potrivit procesului-verbal de comunicare a raportului de expertiză nr. 086/D din 14.07.2016 (f.d.32), bănuitului Pleșca I. în prezența apărătorului Avramov V., i-a fost adus la cunoștință în conformitate cu prevederile art. 151 Cod de procedură penală raportul de expertiză nominalizat, efectuat în privința lui Colesnic O., unde Pleșca I., a indicat că „nu îi este clar dacă leziunile primite de Colesnic O. puteau fi și în urma căderii de pe scară la data de 03.06.2016”.

Astfel, Pleșca I. fiind audiat a declarat că la data de 03.06.2016, concubina sa Colesnic O. a căzut jos de pe scară, din care motiv bănuiește că

anume în urma acestei căderi, ultima a suferit leziunile corporale depistate.

La 21.07.2016, în baza ordonanței OUP al IP Anenii Noi, s-a solicitat efectuarea expertizei suplimentare, care, potrivit raportului nr. 093/D din 21.07.2016, la examinarea medico-legală a documentelor medicale a lui Colesnic O. și în conformitate cu întrebările soluționate, s-a conchis, că conform documentelor prezentate în timpul intervenției chirurgicale din 06.06.2016, s-a depistat ruptura splinei polul inferior cu hemoragie activă, în cavitatea abdominală sânge total împreună cu cheaguri 1500 ml – ceea ce indică la o leziune recentă a splinei, care nu putea fi produsă în urma căderii libere de pe scară la data de 03.06.2016.

Bănuitul făcând cunoștință cu procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză suplimentară (f.d.38) a declarat că nu este de acord cu expertiza medico-legală din 21.07.2016, deoarece când a depus declarații s-a greșit cu data și a indicat că victima a căzut la 03.06.2016, însă ulterior și-a adus aminte că căderea a avut loc la data de 05.06.2016. Careva întrebări suplimentare către expert, Pleșca I. nu a înaintat, precum nici nu a depus careva cereri adăugătoare.

Ulterior, fiind audiat a declarat că nu i-a aplicat nici o lovitură, însă a relatat că la data de 03.06.2016 Colesnic O. urcându-se în podul casei a căzut de pe scară, în urma cărui fapt spunea că are dureri în burtă, din care motiv probabil la 06.06.2016 a fost operată.

Fiindu-i înaintată învinuirea lui Pleșca I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, acesta a declarat, „*că nu se recunoaște vinovat de fapta săvârșită. În seara de 05.06.2016 spre 06.06.2016, a avut loc o ceartă între el și victimă, însă nu a lovit-o. Leziunile depistate la Colesnic O. au apărut în urma căderii de pe scară la 05.06.2016*”.

Totodată, la 03 august 2016, învinuitului Pleșca I., în prezența apărătorului său, i-au fost prezentate materialele cauzei penale, iar după ce aceștia au luat cunoștință cu ele, careva cereri sau demersuri nu au declarat (f.d.72).

Mai mult ca atât, Colegiul penal constată că conform procesului-verbal de audiere a expertului Stratan M. din 16.02.2017, s-a explicat că circumstanțele faptei le-a descris din ordonanța ofițerului de urmărire penală, astfel cum a fost formulată întrebarea, în așa mod a dat răspuns. Dacă era formulată întrebarea referitor la data căderii nu la 03 iunie, dar la 05 iunie 2016, atunci urma să fie și alte întrebări pentru stabilirea posibilității

producerii vătămarilor în urma căderii libere de pe scară, fiind necesar de luat în considerație locul concret, procesul de cercetare la fața locului, suprafața și alte circumstanțe. La data de 03.06.2016 nu putea să aibă loc incidentul, deoarece era o hemoragie acută cu 1,5 litri de sânge în partea abdominală și ea putea să decedeze. În fișa medicală este menționat că este sânge împreună cu cheag, dar nu sânge modificat, ceea ce înseamnă că nu este de mult timp. Nu se exclude faptul că victima putea să facă anumite mișcări când se deplasa, *splina nu s-a rupt că s-a deplasat singură, dar de la lovitură.* Dacă victima se afla până seara, la pierderea a 1,5 litri de sânge este riscul de deces, putea să decedeze până seara, însă ea a fost tânără și rezistența organismului a scăpat-o.

Declarațiile expertului, fiind confirmate inclusiv prin cele ale martorului Rusnac V., medic chirurg, care a efectuat intervenția victimei, relatând că la data de 06.06.2016, la ora 12⁰⁰, a fost chemat în secția de internare a SR Anenii Noi, unde a văzut-o pe pacienta Colesnic O., care se văicăra de dureri în abdomen, pe partea stângă avea dureri mari. Din spusele pacientei la data de 05 spre 06, a fost lovită cu pumnii de către soț în regiunea abdomenului pe stânga și pe o perioadă scurtă de timp a pierdut cunoștința. Având dureri mari s-a adresat la spital, fiindu-i pusă diagnoza traumatism abdominal cu hemoragie internă. La ora 14¹⁵, a fost luată pentru intervenție, în cadrul căruia i s-a depistat ruptura splinei și sânge cu cheaguri, fiindu-i înlăturată splina. La data de 13.06.2016 a fost externată din spital. În cazul în care nu era efectuată intervenția, viața victimei era în pericol, deoarece avea hemoragie și anemie acută. Dacă întârzia în timp putea să decedeze. La partea vătămată s-a depistat ruptura splinei, iar *dacă cădea pe ceva dur atunci rămânea semn, excoriații, însă nu a fost nimic*, pielea a fost curată, nu au fost echimoze.

În cadrul ședinței instanței de fond și apel, inculpatul sau avocatul acestuia nu au solicitat efectuarea unei expertize medico-legale repetate, în cazul în care nu erau de acord cu concluziile expertizelor efectuate în speță.

Prin urmare, Pleșca I. și apărătorul său nu au fost lipsiți de dreptul de a adresa un astfel de demers, or potrivit procesului-verbal al ședințelor de judecată în instanța de fond și apel, careva demers în acest sens, atât inculpatul, cât și avocatul său nu a înaintat.

Faptul că, inculpatul nu este de acord cu concluziile expertului Stratan M., aceasta nu poate servi temei de reîncadrare a acțiunilor lui Pleșca I.

Totodată, în recurs se invocă ca temei de anulare a hotărârii judecătorești

pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - *faptelor săvârșite li s-a dat o încadrare juridică greșită*, însă Colegiul penal conchide că temeiul dat nu persistă în cauză, deoarece instanțele judecătorești nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Pleșca I. decât cea în baza căruia acesta a fost pus sub învinuire.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temei pentru casarea hotărârii judecătorești lipsesc.

La fel, recurentul a menționat că ținând cont de probele administrate, acțiunile sale urmau a fi încadrate în baza art. 201¹ alin.(1) în redacția legii la data comiterii infracțiunii. Însă, potrivit modificărilor efectuate în Codul penal prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, intrată în vigoare la 16.09.2016, conform noilor reglementări dispoziția art. 201¹ alin.(1) Cod penal a fost modificată, fiind excluse calificativele - *manifestată verbal, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu moral*. Astfel, prin legea nominalizată, pentru maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale, a fost introdusă răspundere contravențională, în temeiul art. 78¹ Cod contravențional. Prin urmare, legea penală nouă este mai favorabilă pentru Pleșca I., deoarece îi ameliorează situația, considerând că în speță în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța urmează să înceteze procesul penal, iar potrivit art. 10¹ alin.(6) CP, în cazul în care fapta nu mai constituie infracțiune în conformitate cu prevederile legii noi, sancțiunea contravențională nu se mai aplică.

În acest sens, Colegiul penal menționează că potrivit rechizitoriului Pleșca I. a fost învinuit și condamnat de instanțele judecătorești în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, pentru comiterea violenței în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății victimei.

În contextul modificărilor operate la art. 201¹ alin. (1) Cod penal prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, Colegiul penal constată că prin acțiunile inculpatului nu au fost cauzate vătămări de gradul prevăzut de norma incriminatorie - vătămare ușoară. Totodată, prin Legea menționată, a fost introdusă și răspunderea contravențională, în temeiul art. 78¹ Cod contravențional, pentru maltratare sau alte acțiuni violente, comise de un

membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale.

Astfel, instanța de recurs reține că în speță, inculpatul Pleșca I. prin acțiunile sale nu a cauzat vătămare ușoară sau neînsemnată integrității corporale a victimei, or potrivit învinuirii înaintate acesta a provocat lui Colesnic O. vătămare corporală gravă, fapt confirmat prin rapoartele de expertiză medico-legale.

Reținând cele nominalizate, argumentele recurentului precum că acțiunile sale urmează a fi încadrate în norma art. 78¹ CC cu încetarea procesului penal, urmează a fi respinse, ca declarative, astfel, temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct.13) alin.(1) art. 427 CPP, Colegiul îl apreciază ca nefondat.

Cât privește afirmația inculpatului referitor la faptul că instanțele judecătorești urmau să aprecieze corespunzător declarațiile părții vătămate Colesnic O. care sunt contradictorii, cu privire la apariția leziunilor corporale grave constatate prin raportul de expertiză medico-legală, precum și că în privința victimei este o sentință de condamnare pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, instanța de recurs menționează că necătând la faptul că victima la diferite etape a procesului penal a dat depoziții diferite, aceasta nu duce la casarea hotărârii judecătorești, deoarece la adoptarea hotărârilor de condamnare, instanțele de judecată nu s-au axat doar pe declarațiile părții vătămate, ci pe cumulul de probe pertinente și concludente administrate în cauza penală, astfel probele acumulate dovedesc cu certitudine vina inculpatului Pleșca I. în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal constată că probele administrate în cauză dovedesc în mod cert, că inculpatul Pleșca I. este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal. Așadar, atât instanța de fond, cât și cea de apel au soluționat cazul examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. Totodată, Colegiul statuează că la aprecierea probelor judecătorești sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Colegiul constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanțele de fond și apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință

pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Pleșca Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, în cauza penală în privința lui *Pleșca Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 decembrie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti